

Zakládá se tedy výrok žal. úřadu na nedostatečném zjištění skutkové podstaty a muselo proto nař. rozhodnutí býti zrušeno pro vadnost řízení podle Šu 6, odst. 2. zák. o ss.

Podotknouti dlužno, že soud neshledal podstatnou vadu řízení v tom, že nař. rozhodnutí bylo řízeno na ředitele stěžující si společnosti, ježto okolnost ta nebránila st-lce, účinně se hájiti.

Č. 2330.

Bytová péče: Povolení používatí části bytu k účelům jiným než k obývání může podle § 4 zákona č. 225/20 býti odepráno již z toho důvodu, že tu nejsou důležité příčiny pro takové užívání.

(Nález ze dne 7. května 1923 č. 7835).

V ě c: Petr Ž. v P. proti zemské správě politické v Opavě o nepovolení užívání obytné místnosti za skladiště.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Výměrem z 30. prosince 1922 nevyhověla osp ve F. podle § 4 zákona ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. žádosti st-lově, aby mohl používatí ve svém domě čp. — v P. pokoje s obchodní místností sousedícího za skladiště, ježto obchod st-lův dle konaných šetření není toho rozsahu, že by takového skladiště vyžadoval, zejména, když v obci P. jest i podnes nedostatek bytů.

Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp odvolání, poněvadž není tu důvodů zřetele hodných.

Stížnost brojí proti rozhodnutí tomu námitkou, že zákon ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. o mimořádných opatřeních bytové péče zakládá se na tom, že v té obci, ve které byt se nachází, je bytová nouze. Tento předpoklad v obci P. není, o čemž nabízel st-l v odvolání důkazy. Úřad opomenul důkazy ty provéstí a zamítl stížnost nedostatečným odůvodněním, že tu není zřetele hodných důvodů.

Nss neshledal stížnost důvodnou.

Podle Šu 4 zákona ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. jest dovoleno, používatí bytů neb jiných částí k jiným účelům než k obydlí jen s úředním povolením.

Povolení může býti uděleno jen z důležitých příčin, mimo to jen, není-li v obci nedostatek bytů aneb opatří-li žadatel náhradní místnosti k obývání způsobilé.

Zákon váže tedy používání nebo změnu obytných místností k účelům jiným nežli k obývání na dvě podmínky, totiž že jsou zde důležité okolnosti pro takové povolení a že v obci nepanuje nouze o byty.

Žal. úřad zamítl v postupu instančním žádost st-lovu za povolení změny obytné místnosti ve skladiště proto, že není proto důvodů zřetele hodných. Tím opakoval úřad II. stolice vlastně jen důvody první stolice, že v daném případě není důležitých příčin pro žádané povolení změny pokoje ve skladiště. Odůvodnění to nelze pokládati ani za nedostatečné ani za nejasné.

Úsudek pak, jsou-li tu důležité příčiny čili nic, tvoří součást skutkové podstaty a nss nemůže proto dle § 6, odst. 1 zák. o ss zkoumati

správnost tohoto úsudku po stránce věcné, nýbrž musí se dle odst. 2 téhož § obmeziti na zkoumání, spočívá-li výrok ten na řízení bezvadně provedeném.

Po této stránce namítá stížnost, že žal. úřad před vydáním nař. rozhodnutí nezjistil tvrzení st-lovo v odvolání uvedené, že v P. není nedostatek bytů.

Avšak nss nemusil se ani zabývati otázkou, zdali úřad správně zjistil nedostatek bytů v obci P., když — jak shora uvedeno — stačilo k zamítnutí žádosti, že není splněna první podmínka, totiž, že důležité příčiny vyžadují, aby obytná místnost byla odňata svému účelu dosavadnímu.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2331.

O b e c n í n o t á ř i n a S l o v e n s k u: Jest podstatnou vadou řízení, opřel-li úřad svůj výrok o pensijním nároku bývalého obecního notáře, kterého úřad sám za takového označuje, o předpis župního pensijního statutu a nikoliv o předpis statutu notářského pensijního ústavu župního.

(Nález ze dne 8. května 1923 č. 7324).

V ě c: Štěpán D. v L. proti bývalému županskému úřadu v Lučenci o notářskou pensi.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Podáním z 12. října 1920 žádal st-l župana v Lučenci, aby mu vyměřil a u berního úřadu v Lučenci poukázal pensi i se všemi přírážkami, udávaje, že byl notářem v Horním T., kde byl dán r. 1908 do pense. Následkem drahoty ve válce byl nucen přijati místo jako dočasný berní komisař roku 1917 a zastával místo to do konce roku 1918. V době převratu usadil se v Szécsényfalu, kde najal si menší polní hospodářství a žil tam až dosud. Chtěl se stále přestěhovati do své domoviny, ale okolnosti dovolily mu to teprve nyní. Jeho pense je dosud držena v evidenci u lučeneckého berního úřadu, kde ji dostával. Svou příslušnost do města Lučence prokazuje domovským listem. Na podání podepsal se jako obvodní notář.

Nař. nyní rozhodnutím zamítl žal. úřad st-lovu žádost o další výplatu zastavené notářské pense.

O stížnosti do výroku toho podané uvážil nss takto:

St-l uváděl se v celém řízení správním jako obvodní notář uváděje výslovně, že byl notářem v Horním T. a bylo by dle toho posouditi jeho nárok na výplatu zaopatřovacích požitků podle statutu o n o t á ř s k é m pensijním ústavu novohradské župy, schváleného býv. uh. min. vnitra dne 16. listopadu 1915 pod č. 115.977.

Žal. úřad opřev svůj výrok o § 31 č. 2 župních pensijních statutů (schválených býv. uh. min. vnitra ze dne 12. června 1914 pod č. 108.880) vycházel patrně z předpokladů, že st-l byl župním úředníkem, pro něhož onen ž u p n í statut jest směrodatným.